ŽUPNIJSKO GLASILO župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona Padovanskega

Leto XXVIII. številka 675 datum 15. 6. 2025

Lev iz judovega rodu (Raz 5,5).

Kakšna imena bi si izbrali drugi kardinali, ki so sedmega in osmega maja letos glasovali za papeža, nam ni znano … vsi pa zdaj vemo, da je ***»zmagal lev iz Judovega rodu«***. Novoizvoljeni papež je namreč zase izbral ime **Leon** … to je **lev**, ki je kralj živali.

Ime nam kliče v spomin najprej prizor iz Razodetja, kjer apostol Janez opisuje sedečega na prestolu, ki drži v desnici knjigo, zapečateno s sedmimi pečati, in silnega angela, ki kliče z močnim glasom: ***'Kdo je vreden, da bi odprl knjigo in odtrgal njene pečate?'*** In ker nihče ne v nebesih, ne na zemlji, ne pod zemljo ni mogel knjige odpreti in gledati vanjo, je apostol silno zajokal. Toda eden izmed starešin mu reče: ***»Ne jokaj. Glej, zmagal je lev iz Judovega rodu, korenina Davidova, da odpre knjigo in njenih sedem pečatov«*** (Raz 5,5).

Potem nam ime **Leon** kliče v spomin prizor iz Prve Mojzesove knjige, kjer očak Jakob ležeč na svoji postelji pred odhodom s tega sveta skliče svoje sinove, jih drugega za drugim označi in jim napove njihovo prihodnost. Četrti je na vrsti Juda, o katerem očak Jakob prerokuje: ***»Mlad lev je Juda: od plena, moj sin, si se vzdignil! Sklonil se je, se ulegel kakor lev, kakor levinja, kdo si jo upa zbuditi? Ne bo vzeto žezlo od Juda, ne vladarska palica izpred njegovih nog, dokler ne pride vladar, ki mu bodo ljudstva pokorna«*** (1 Mz 49,9-10).

In ime **lev** nam kliče v spomin tudi prizor, kjer prerok Amos opisuje svoje poslanstvo: ***»Rjove lev v gozdu, če nima plena? Se oglaša levič iz svojega brloga, če ni nič ujel? Pade ptica v zanko na zemlji, če ne ni pasti zanjo? Se dvigne zanka od tal, če se nič ne ujame? Če zatrobi rog v mestu, mar se ljudstvo ne prestraši? Če se v mestu dogaja kaj hudega, mar tega ne dela Gospod? Da, Gospod Bog ne stori ničesar, ne da bi svoj sklep razodel svojim služabnikom prerokom. Kadar rjove lev, kdo bi se ne bal, kadar govori Gospod Bog, kdo bi ne prerokoval?«*** (Am 3,4-8).

Papeža Leona se iz srca veselimo in ga prisrčno pozdravljamo. Iskreno mu želimo, **naj uspešno odpira in prebira knjigo vprašanj in skrivnosti sedanjega časa … naj mu Gospod nakloni čredo, ki bo poslušala njegov glas … in naj bo njegov glas vedno glas Gospoda nad vojskami!** *msgr. dr. Jurij Bizjak, škof v pokoj*

Pon., 16. 6. Beno	Ob 19. uri za + Alojzijo Urnaut
Tor., 17. 6. Albert	Ob 19. uri za + Ivana Čoderla
Sre., 18. 6. Marko in Marcelijan	Ob 8. uri za + Marijo in Viktorja Fišingerja ter vse + v družinah Rihter
Čet, 19. 6. ***Zapovedani praznik***	**SV. REŠNJE TELO IN SV. REŠNJA KRI** **Ob 8. uri** za žive in + župljane ***Ob 10. uri*** *na Sv. Antonu na Pohorju* *za + Saša Kramljaka*
Pet., 20. 6. Florentina	Ob 19. uri za + Ivana Pongraca
Sob., 21. 6. Alojzij Gonzaga	Ob 19. uri za + Amalijo in Alojza Ladineka
Ned., 22. 6. **11. NEDELJA MED LETOM**	Ob 8. uri **procesija s Sv. Rešnjim Telesom** *nato daritev* za žive in + župljane *Ob **10. 30** na Sv. Antonu na Pohorju* *za vse + Barakarjeve*

Za vas in za mnoge … Kadar obiščem staro cerkev ali hišo, me prevzame posebno spoštovanje do vsega, kar so napravili naši predniki. Posebej zgovorna so zlasti romarska svetišča. Občudujem stare oltarje in poslikave po stenah. Včasih me nagovorijo čisto preproste stvari, na primer **kamniti pragovi ali stopnice**. Zaradi številnih ljudi, ki so hodili po njih, se je kamen najprej zgladil, počasi pa tudi obrabil. Na njem ni več ostrih robov. Ko pogledaš take stopnice, se ti zdi, da jih je po sredi v strugo izdolbla voda, v resnici pa je čeznje tekla reka vernikov. **Očitna sled časa so!** Vemo, da je kamen nedvoumna podoba trdote. Včasih v prispodobi rečemo o kom, da je ***»trd ko kamen«***. Če se zdi, da nima sočutja, pravimo, da ima ***»kamen namesto srca«***. Bog je Mojzesu v kamen vsekal deset zapovedi, kar moremo razumeti tako, da so zapovedi trajne in jih ne moremo izbrisati ali spreminjati. Jezus nam v priliki pove, da le hiša, ki je postavljena na kamen, prenese viharje in povodnji. Že več kot trideset let vsak dan ponavljam besede, ki jih je Jezus izrekel pri zadnji večerji: ***»To je moje telo, ki se daje za vas… to je moja kri, ki se za vas in za mnoge preliva v odpuščanje grehov«*** (Mr 14, 22). Oziraje se nazaj, vidim, kako je

moj um velikokrat skušal razložiti in razumeti to skrivnost, a je **sveder človeške modrosti ni mogel predreti**. Prav tako tudi srce, ki se pogosto zateče v varen kamnit oklep, ne more čutiti, kako je bílo Jezusovo srce.

Občutek imam - *in mislim, da me ne vara,* - da je potrebno morda **leta in leta izgovarjati in poslušati Jezusove besede, ki nežno tečejo čez pragove našega uma in srca, da naposled zgladijo in omehčajo naše robove in trdoto ter nam tako nekako pridejo »*do živega*«**, kot rečemo v vsakdanji govorici.

Zato so **obrabljeni kamniti pragovi in stopnice znamenje upanja**. **Osmislijo potrpežljivost** … saj vemo, da je za vsako dobro stvar potreben **ČAS**. Vem pa tudi, da danes drugače izgovarjam Jezusove besede kot sem jih ob novi maši ali v kaplanskih letih. Le Bog pa tudi ve, kako jih bom izrekel kot starček, če mi bo naklonil to milost. Takrat zagotovo ne tako kot danes.

V preprosti kretnji, kar lomljenje kruha je, **je skrit božji načrt, ki daje življenje in odrešuje**. Zato nam Jezus preprosto pravi: ***»To delajte v moj spomin.«***

PRAZNIK SV. REŠNJEGA TELESA IN KRVI
VODI NADŠKOF ALOJZIJ CVIKL

Ob prazniku sv. Rešnjega telesa in krvi bo v četrtek, **19. junija 2025**, ob **19. uri** v mariborski stolnici sveto mašo daroval

mariborski nadškof msgr. Alojzij Cvikl DJ.

Ta dan je za nadškofa tudi osebno slovesen, saj praznuje 70. rojstni dan. Sveta maša bo zato hkrati **zahvala za njegovih 70 let življenja ter za 10 let zvestega služenja krajevni Cerkvi kot mariborski nadškof.**

https://nadskofija-maribor.si/web/events/praznik-sv-resnjega-telesa-in-krvi-vodi-nadskof-alojzij-cvikl/

---

57. NARODNO ROMANJE BOLNIKOV, INVALIDOV IN STAREJŠIH NA BREZJE

sobota, 21. junija 2025

somaševanje vodi **dr. Peter Štumpf**, koprski škof

Spored bogoslužja: **ob 9.00** priprava na sv. mašo z molitvijo rožnega venca in s petjem; **ob 10.00 romarska maša na trgu pred baziliko**; **med 12.00 in 13.00** premor za osebna srečanja in malico in **ob 13.00** večernice s petimi litanijami.

Vabita: Ognjišče in Karitas

DUHOVNIKOV DOPUST – ČAS ZA POČITEK IN POGLOBITEV

Ko se zaključuje glavno pastoralno leto in se po zaključenih veroučnih urah, zakramentalnih slavjih in župnijskih dogodkih življenje nekoliko umiri, smo tudi duhovniki povabljeni, da si vzamemo čas za oddih in obnovo. Gospod Jezus sam je

svojim učencem, ko so se vrnili s poslanstva, rekel: ***»Pojdite sami zase na samoten kraj in se nekoliko odpočijte«*** (Mr 6,31). Ta klic ni le nasvet za telesni počitek, ampak tudi **duhovno vabilo, da se za nekaj trenutkov odmaknemo od vrveža in si dovolimo srečanje z Bogom v tišini in preprostosti**.

Duhovnik ni le delavec v Gospodovem vinogradu, temveč najprej **učenec**, ki mora **vedno znova sesti k Jezusovim nogam, da lahko iz polnosti srca deli naprej** (prim. Lk 10,39). Počitnice niso odmik od duhovništva, ampak priložnost, da se v njem poglobimo. So čas, ko lahko s svobodno voljo, brez urnikov in obveznosti, znova okušamo lepoto Božje bližine, prebiramo duhovno literaturo, molimo z več notranje svobode ali se podamo na romanje.

Telesni počitek, stik z naravo, kulturna obogatitev in pristni človeški odnosi pripomorejo k našemu ravnovesju in duhovnemu zdravju. Dopust postane tudi prostor razločevanja, osebnega pregleda in hvaležnosti za prehojeno pot. Morda prav v tem času Bog spregovori nežneje, a globlje.

Ob tem pa ne pozabimo, da ostajamo pastirji Cerkve tudi v času oddiha. Zato poskrbimo, da bo za duhovne potrebe naših župnij ustrezno poskrbljeno. Kot določa Zakonik cerkvenega prava (kan. 533, § 2), naj se **duhovnik, ko se za nekaj časa oddalji od svoje župnije, dogovori za zamenjavo s sobratom in o tem obvesti dekana**. S tem izkažemo odgovornost do zaupanega občestva in pokažemo, da **dopust ni beg pred dolžnostmi, ampak skrbno načrtovana odsotnost**, v kateri še vedno ostajamo zvesti svojemu poslanstvu.

Naj bo torej dopust čas telesne in duhovne krepitve ... V tišini, naravi ali v krogu bližnjih … povsod nas čaka Gospod, ki nas vabi, da se oddahnemo v njegovi navzočnosti. Naj nam v tem času vliva novih moči, da bomo lahko tudi v prihodnje pričevalci Njegove ljubezni in služabniki evangelija.

Rok Metličar, generalni vikar, SSŠ, 6/2025

Od **22. 6. do 5. 7. 2025** doma ne bo daritve – sv. maše!

Razen v nedeljo, **29. 6.**, ko bo z vami **salezijanski duhovnik g. Drago Senčur iz župnije Maribor – Sv. Janez Bosko.**

V tem času me bosta nadomeščala:

g. dekan nadžupnik Tadej Legnar (02/876 40 34 ali 031/595 240) in

prodekan p. Jože Poljanšek DJ (040/482 560)

Ned., 29. 6. **SV. PETER IN PAVEL**	Ob 8. uri za + Roka Lesjaka ter Štefanijo in Julija Lesjaka ter Rada *Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju za + Vido Petrun* *V odsotnosti: za žive in + župljane*

TEBE BOGA HVALIMO.

Ob 65-letnici mašniškega posvečenja in 45-letnici škofovskega posvečenja
nadškofa msgr. dr. Franca Krambergerja
vas vabimo na zahvalno mašo, ki bo **v nedeljo, 29. junija 2025, ob 16. uri**
v župnijski cerkvi sv. Lenarta v Slovenskih goricah.

Prisrčno vabljeni.

msgr. Alojzij Cvikl, mariborski nadškof metropolit in Marjan Pučko, župnik ter mag. Janez Kramberger, župan občine Lenart

Prepovedano razmišljanje …

Bilo je pred desetletjem, ko mi je mlad fant, ko sem mu omenil, da bi bilo dobro, da mladi sodelujejo v domači župniji, ne pa kje drugje, zabrusil: ***"Mi*** (skupina mladih, ki se je tedaj zbirala v mestu) ***ne potrebujemo duhovnikov."*** Od tedaj si kot duhovnik vedno znova zastavljam vprašanje: ***"Kakšno poslanstvo sploh kot duhovnik opravljam? Žal drugega ne znam, kot da sem duhovnik, za to sem se odločil in to poslanstvo skušam izvrševati z vsemi srečnimi in nesrečnimi dogodki, ki jih kot duhovnik doživljam."*** Koliko mi to uspe, lahko presodi samo Bog … saj On edini vidi v moje srce … pozna moje želje … moj trud in moje slabosti.

So poklici, ki jih velikokrat napačno kategoriziramo in stavimo v isti koš. Pa ni tako: družinski oče, enako mati nimata poklica, pač pa **poslanstvo**. Njun poklic je poklic njune zaposlitve … njuno delovno mesto. Ko sta se poročila, še zlasti cerkveno, postane njun **zakonski stan poslanstvo**. Nekaj podobnega je pri duhovniku. **Duhovništvo ni poklic, ampak poslanstvo**. Od vsakega duhovnika, enako tudi od vsakega zakonca, je odvisno, **kako to svoje poslanstvo razume in ga tudi živi**. Če življenjsko poslanstvo jemljemo kot poklic, potem nismo na najboljši poti. Pri poklicu, s katerim je povezana služba, nam pritiče tudi oblika nagrade, iz katere živimo, da lahko vršimo svoje poslanstvo. Pri očetovstvu, enako materinstvu pa ni tako. Naši otroci, ki so nam najdražje, kar imamo, nam velikokrat povzročajo velike preglavice, in ko se z njimi soočamo, bi se morali zavedati, da teh bremen nismo zmožni nositi sami, ampak da za to potrebujemo še Nekoga, ki ga velikokrat preziramo, še zlasti tedaj, ko si domišljamo, da bomo rešili vse sami.

V današnjem času se ob raznih krizah in težavah zatekamo po pomoč marsikam. Gotovo, če so to strokovna področja, ni narobe. Napačno pa bi bilo, če bi v našem vsakdanu pozabili na Boga. Starša, ki imata otroka na vozičku in bo tako ostal celo življenje, sta me ob priložnosti, ko sem se jima zahvalil za skrb, ki jo imata ob bolnem otroku, takole nagovorila: ***"Gospod, v naših cerkvah ves čas gori večna lučka. Njeni plamenčki ponazarjajo Jezusovo prisotnost. Midva kot oče in mati najinega Roberta sva enako kot vi duhovnik poklicana, da sva lučki, ki svetiva.***

S tem vsi pričujemo o naši osebni veri in zrcalimo Kristusovo ljubezen vsem, ki jih srečujemo. V tem je naše poslanstvo."

Ambrož Kodelja, https://www.noviglas.eu/moja-zupnija/

Molitveni namen SVETEGA OČETA

Molimo, da bi se vedno znova učili razločevanja … izbirali poti življenja … in zavračali vse, kar nas oddaljuje od Kristusa in evangelija.

Ned., 6. 7. **14. NEDELJA MED LETOM** ***Nedelja Slovencev po svetu***	***Prva nedelja – darovanje za obnovo strehe na župnijski cerkvi sv. Jerneja*** *(Ribnica na Pohorju)* *in* ***potrebe župnije*** *(Sv. Anton na Pohorju)* Ob 8. uri za žive in + župljane *Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju* *za + starše Strmšnik ter brata Janka in sestro Cvetko*

Pa vprašajmo otroke, česa se v tem času najbolj veselijo: **POČITNIC!!!**

Nekaj tega navdušenja želim nam vsem: **da bi se veselili oddiha.**

Lahko se nam zgodi kot mojemu znancu. *Veselim se mojega dopusta. Takrat bom, upam, lahko ponaredil vse, kar je zastalo in me še čaka.*

Verjetno imamo vsi kaj zastalega dela. Vseeno je dobro, da se življenje vsaj nekoliko upočasni … umiri. Narava nas vabi k občudovanju … kraji kličejo k spoznavanju ... Vse to je priložnost, da **umirimo telo in duha.**

Počitniški čas ni le beg od vsakdanjika, ampak tudi **priložnost za korak bliže sebi in Bogu**. Ko se umirimo, lažje začutimo Božjo bližino. Morda ob morju … na planinskem vrhu … v tišini domače terase … ali na klopci pred cerkvijo. Tam … **kjer si dovolimo biti preprosto prisotni, nas lahko nagovori Sveti Duh** … z navdihom, spodbudo ali tolažbo.

Duhovna rast ne potrebuje zapletenih pogojev.

Potrebuje le **stik s seboj in odprto srce.**

Poleti si lahko vzamemo več časa za branje Svetega pisma … obisk svete maše tudi med tednom … ali za preprost večerni pogovor z Gospodom ... In če potujemo, se lahko ustavimo v cerkvi na poti … kot popotniki vere, ki povsod iščemo Njegovo sled. Spomnimo se gesla, da smo **ROMARJI UPANJA.**

Pa kakšen dober stavek si vzemimo na pot ...

Eden takih je lahko: ***»Umiri se in spoznaj, da sem jaz Bog!«*** (Ps 46,11)

Želim vam ustavitve … umiritev. Ne zato, da bi manj naredili … ampak da bi več začutili. Da bi znova slišali Notranji glas, ki nas pomirja, vodi, dviga in kliče bliže sebi.

Otrokom želim lep zaključek šolskega leta … vsem pa zdravilne počitnice.

Pon., 7. 7. Anton M. Zaccaria	Ob 19. uri za + starše Pušnik in sestro Anico
Tor., 8. 7. Gregor Grassi	Ob 19.uri za + Ivana Ričnika in Berto ter vse + na Miklavčevem
Sre., 9. 7. Avguštin Zhao Rong	***Doma ne bo daritve – sv. maše!***
Čet, 10. 7. Amalija	Ob 19. uri za + Amalijo Ladinek
Pet., 11. 7. **BENEDIKT,** ***zavetnik Evrope***	Ob 19. uri za + Marijo, Viktorja, Apolonijo, Lovrenca ter očeta Ignaca Pokeržnika
Sob.,12. 7. Mohor in Fortunat	***Doma ne bo daritve – sv. maše!***
Ned., 13. 7. **15. NEDELJA MED LETOM**	Ob 8. uri za žive in + župljane *Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju* *za + Marijo Ričnik in Jožico Valdhuber*

Ljubi moj sveti Benedikt!

Spadaš med tiste svetnike, ki nekako ne spadajo v mojo rubriko, saj se zaradi tvoje pomembnosti, kar ne spodobi, da bi te tikal. A naj povem še, da si do te svoje pomembnosti in tudi svetniške poti prišel pravzaprav zato, ker nikamor nisi spadal in si iskal svojo – in ko rečem *»svojo«*, mislim pravzaprav ***»pravo«*** – **pot**.

In ta pot, kljub temu, da je bila samosvoja in precej samotna, nikakor ni bila *»samo tvoja«* in samotarska, temveč je **vedno vodila k Bogu in bližnjemu**.

Potem, ko si posrkal vse znanje, ki ti ga je nudilo tvoje domače mesto Nursija v Umbriji, so te starši poslali v Rim, v mesto, ki mu radi pritaknemo še vsaj dva pridevnika: Sveto in Večno! Pa si bil *»prepriden«* za ta dva visokoleteča pridevnika, predvsem pa nisi spadal v družbo lahkomiselnih in celo pokvarjenih sovrstnikov in sošolcev, in si se takoj, ko je bilo mogoče, umaknil iz Večnega in – ne tako zelo, kot si pričakoval – Svetega mesta.

Naša Ljubljana ni ne večno ne sveto mesto, še največkrat slišimo, da je najlepše, pa še to je zgolj mnenje Ljubljančanov, in še to ne vseh, a če koga mestni utrip duši ali spravlja v stres, stopi par korakov iz centra, da se umiri s sprehodom po parku Tivoli. Tako si tudi ti našel zatočišče pred rimskim utripom in stresom v Tivoliju, mestu le par kilometrov od *»centra sveta«*, med – tako si mislil – enako mislečimi možmi.

A tudi tu nisi dolgo zdržal in si odšel, saj si ugotovil, da tudi sem ne spadaš, ker ne misliš enako kot *»enako misleči«*.

Če smem, ljubi moj sveti Benedikt, postreči še z eno mojo cvetko … ***Nekoč sem pri spovedi potožil, da mi gredo ljudje dostikrat na živce, pa mi je spovednik modro svetoval, da naj se ne družim z njimi.*** Tako nekako si verjetno sam pri sebi zaključil tudi ti in se umaknil v samoto. V soteski reke Anion, si si poiskal pečino in tam nekaj let prebil v samoti, molitvi in premišljevanju.
A ker se ***»mesto na gori ne more skriti«*** in ker ***»luči tudi ne postavljamo pod mernik«*** se je glas o tebi, o svetniškem samotarju, razširil po okolici in kmalu so te spet nadlegovali ljudje. No, to se seveda samo tako reče. Nadležni so ljudje seveda bili, a ti si jih vse sprejemal z ljubeznijo, jim svetoval in pomagal v njihovih stiskah. Tako so prišli tudi bratje iz samostana v Vicovaru, prepričani, da spadaš k njim, ti pa, ljubi moj sveti Benedikt, prijazen kot si bil in si, si se odzval njihovemu vabilu.
Premalo je če rečem, da si bil tudi za samostanske brate prepriden, presvet in preveč zazrt v večnost. Tako so prišli do spoznanja, da vendarle ne spadaš k njim, in ker jim je bilo nerodno, da bi te kar tako odslovili, so te sklenili zastrupiti z vinom.
Podobno se ti je godilo v še eni skupnosti, ki si ji želel pripadati oziroma so oni hoteli pripadati tebi, le da so se te tokrat hoteli znebiti z zastrupljenim kruhom.
Da skrajšam tole življenjepisno zgodbo, ki je znana vsem ljudem, tebi pa sploh: **spoznal si, da človeka resda žene želja, da bi nekam spadal in pripadal, a da je to željo treba tudi preizkusiti** – podvreči času in izkustvu – **, to pa si, če poenostavim, zaobjel v vodilu *»Ora et labora«* – Moli in delaj, s čimer si, če še bolj poenostavim, postavil temelje zahodnemu meništvu.**
Ljubi moj, sveti Benedikt! Obilo žegna ob tvojem godu. Pa nam ga vrni in izlij na nas, da bomo **živeli iz krsta! Da se bomo zavedali, da z njegovim neizbrisnim znamenjem po moči Svetega Duha neločljivo pripadamo Bogu, in da spadamo v nebesa.** Kjer tudi največji samotarji uživate v družbi Svete Trojice in vseh svetih.

Gregor, https://cusin.si/sv-benedikt-2/

Izziv poletja: **RAZOROŽIMO BESEDE**
Lepa beseda lepo mesto najde. Naj bo poletje čas za prijazne besede … tistim, ki jih radi spregledamo: prodajalki na prehitri Hoferjevi blagajni … poštarju z že drugim paketom ta teden … šoferju mestnega avtobusa … gospod, ki že vrsto let skrbi za cvetno gredico pred blokom, pa še vedno ne vem njenega imena … ***Hvala*** … ***Oprosti*** … ***Kako si kaj*** … naj pridejo iz srca tudi med domačimi … med sodelavci … med prijatelji …
»Razorožimo besede in pomagali bomo razorožiti svet,« je v svojem prvem nagovoru novinarjem poudaril novi papež Leon XIV. *PRAZNIČNA, Poletje 2025*